

[Foged.]

herefter vil komme til at virke i de rigtige områder.

Må jeg ud over dette sige, at årsagerne til, at vi trænger til egnsudvikling, er jo mange. Der er spørgsmålet om byrdefordelingen mellem amt, stat og kommune og mellem kommunerne indbyrdes, men dette er regeringen jo også ved at tage op. Jeg indrømmer, at vi på den måde er på vej til en bedre arrondering af alle forhold i vort land. Jeg må dog komme med et lille hjertesuk vedrørende spørgsmålet om flyveforbindelser til disse fjernere liggende egne. De har snart alle tænkelige mulige vanskeligheder ved at blive så attraktive, at de virkelig kan trække folk til. Fra højeste sted inden for dette område udtaler man sig ofte nedsettende om flyveforbindelsen til disse egne, men der iværksættes dog alligevel planer, og der kommer flyvning i gang. Men når så flyvningen endelig har bevist sin rentabilitet, ja, så kommer man fra de samme steder og siger: ja, nu kan vi da også godt beflyve disse egne. Kunne man ikke være en lille smule mere large i starten og være med til at udføre forsøg i disse egne, så at man i et land, der ikke har større udstrækning end vort forholdsvis lille rige, kunne få en bredere spredning af erhvervslivet?

Spredningen af industrien betyder også, at befolkningen kommer til at bo i mere åbne områder. Så kunne det jo endda hænde, at det ikke under alle de forhold, hvor man taler om folks friluftsjnteresser, dog var helt så påkrævet, for så var man i de frie områder, så var man i det åbne land i forvejen. For kort tid siden er der fra lægelig side kommet udtalelser gående ud på, at jo mere åbent land man har, jo mere harmoni er der blandt familierne. Også i denne henseende ville det altså være det bedste. Der er billigere boligmuligheder, jo større spredning vi har. Vi anerkender ministerens og andre ministres arbejde for at udflytte statslige organer, men det batter for lidt. Det er de tusinder af enkeltpersoners initiativ, der skal trække læsset for at få disse egne rigtig ind i billedet. Jeg vil slutte med at anmode ministeren om over for folketinget at give udtryk for, at man for de randområder, der ikke direkte er nævnt, men som jeg har fornemmelsen af at man bevæger sig lige i kanten af, kan gå

det skridt videre at lade ansøgninger indkomme og, hvis disse ansøgninger er af rimelig art, tage også dem med. Så tror jeg, at denne egnsudviklingslov virkelig har mulighed for at leve op til det, som vi forventer af den.

Bertel Pedersen: Når vi ved behandlingen af lovforslaget om ændringer i egnsudviklingsloven møder med mindretalsforslag, der i forhold til lovforslaget skulle give bedre muligheder for virksomheder for at etablere sig i de større egnsudviklingshæmmede områder, er det, fordi der i disse områder er ekstraordinære problemer, og fordi man, når man nu ændrer loven, bør tage hensyn til at fremme en erhvervsudvikling i netop disse egne af landet.

Hr. Stetter mener, at vore ændringsforslag ikke er gennemtænkt, og nævner, at vi ikke har fastsat nogen procentsats; men derefter bevæger hr. Stetter sig ud i en fantasiverden og mener, at man i de områder kan komme ud for, at der kan bevilges både 50 og 75 pct. i tilskud. Vi mener, at egnsudviklingsrådet under handelsministerens godkendelse vil være i stand til at vurdere, hvad der er en rimelig procentsats, hvis man skal fremme udviklingen i disse områder, og der vil sikkert ikke blive tale om de fantasitilskud, hr. Stetter omtaler.

Loven skal være lige for alle, men med den geografiske inddeling, vort land nu engang har, bliver lovens virkninger ikke ens for alle egnsudviklingsområder. Den industrielle udvikling vil naturligt placere sig, hvor der er gunstige erhvervsmæssige forhold, og dette billede tegner sig stærkere og stærkere i dagens Danmark. Udviklingen går forbi de områder, der af geografiske årsager er placeret isoleret, uden for de kommunikationslinjer, der med statens indsats forbinder egne og områder til en naturlig helhed. Lovforslaget om de ændrede egnsstøtteforanstaltninger vil med den tilføjelse, mindretallet foreslår i ændringsforslag nr. 1, give ømråderne, især Bornholm og Samsø, en lille chance for, at enkelte erhvervs virksomheder vil placere sig i netop disse egne af landet.

Flertallet erkender i betænkningen, at de højere transportomkostninger og elpriser kan forhindre en erhvervsmæssig vækst, men at egnsudviklingsloven ingen